

HiFiForum Magazine

HIFI REPORTAGE PÅ WEBBEN | NUMMER 1 | SEPTEMBER 2014

På Besök i Huvudstaden...

Text & foto: Mikael Palmqvist

Första numret av HiFiForum's webbmagasin har blivit verklighet. Jag känner att jag vill prova en ny form för mina bildreportage för att få inspiration till nya resor.

Precis som tidigare kommer mina berättelser att byggas med bilder och text baserat på hur jag ser och upplever världen genom min kamera.

Det finns ingen fast utgivningsplan för Magasinet. Jag kommer att sätta samma nummer på resans gång. Eftersom jag känner mig fram efter en ny

form att utvecklas under, kan Magasinet komma att ändras efterhand. Reportagen blir publicerade i sin helhet direkt, med mindre risk för att ni skall slita ut er F5-knapp. Möjligtvis kan en uppdelning bli aktuellt för större mässreportage. Efter publicering kommer tråden att vara öppen för kommentarer och frågor. Utnyttja gärna den möjligheten.

Första resan går till Stockholm.
Följer ni med?

Mikael Palmqvist

Jag har haft en önskan under en längre tid att få besöka Anders. Kanske han är mer känd för er som byZan, vilket är hans nick på de olika hifi-forumen. Efter mycket pusslande med tiden fick vi äntligen till en datum för mitt besök.

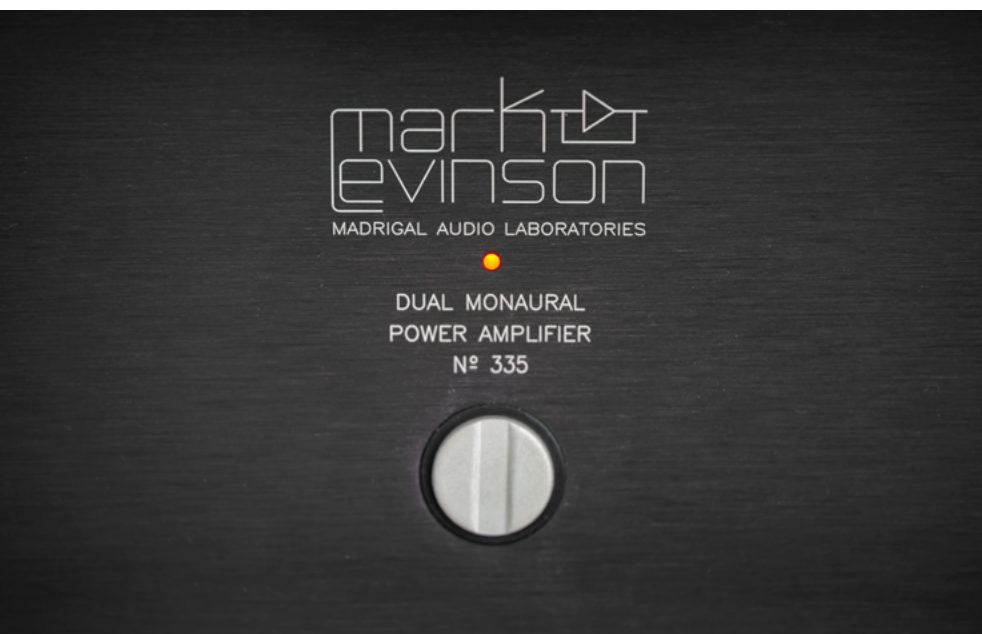
Efter 64 mil i bilen så anlände jag till Stockholm. Planen var att börja lyssningen i stan för att sedan resa ut till landet för att bekanta mig med anläggningen i sommarstugan. För även på landet vill vår värd bli berörd av musik.

Nu visade sig vädrets makter ha andra planer för oss, med blixtar och doner utanför fönstret bör inga risker tagas. Medan Tor svingade sin hammare blev de elektriska apparaterna snabbt avstängda och placerad "off the grid".

Bilen packades igen och vi körde ytterligare 10 mil ut i skärgården för att nästa dag få uppleva en vacker del av Sverige till toner av min medhavda musik.

Bowers & Wilkins

Efter att ha investerat i sina drömhögtalare i stan så fanns det ett par golvhögtalare av märket B&W som behövde ett nytt hem. Varför inte då passa på att uppgradera musikåtergivningen på landet?

Sagt och gjort, B&W fick nya kamrater att bekanta sig med i sommarstugan. En uppsättning Mark Levinson-elektronik får numera betjäna ett par B&W 800D.

En Oppo BDP-105 får fungera som transport tillsammans med Mac mini och den digitala konverteringen sköts av Weiss DAC 202.

Försteget Mark Levinson No.380s har jag för mig ersatte No.38s någon gång under 1997 och ersattes av No.320s 2003 eller 2004. En fantastisk byggkvalitet som ger mig ett begär av att känna och klämma. För mig var det lite extra intressant att få bekanta mig med Mark Levinson då jag har lite lösa planer för framtiden.

Försteg är en ofta bortglömd komponent. Det är så mycket lättare rent mentalt att lägga pengar på ett slutsteg eller en signalkälla. Men min erfarenhet är att ett bra försteg som regel lyfter din anläggning.

Omkring 70kg slutsteg är kopplat till No.380s. Det är ingen liten pjäs. Tyvärr förmedlar inte bilderna det massiva synintryck slutsteget ger i verkligheten. Mark Levinson No.335 lämnar 250w per kanal i 8 ohm. Känns som en riktig kraftkarl som kan sparka igång de flesta högtalarna på marknaden.

När man dyker ner på baksidan av steget så ökar kassaskåpskänslan. Rejåla anslutningar och gott om plats. Här behöver man inte oroa sig för att kablarna skall sitta för nära varandra eller att de skall lossna.

Man får ju anta att en balanserad sammankoppling med försteget No.380s skall vara en optimal ljudlig matchning. Rent visuellt tilltalar den här kombinationen mig. Designen kan jag tycka känns mer tysk än amerikansk. Rent och funktionellt med mycket lite bling-bling.

Genom mina år som hifi-entusiast har Mark Levinson alltid upplevts som sund ingenjörskonst. Sällan eller aldrig har jag hört något ont om deras kvalitet, utan tvärtom något som ofta lovordas.

Bowers & Wilkins 800 Diamond är den nuvarande toppmodellen i 800-serien. Som namnet antyder så är den bestyckad med en diamantdiskant samt ett 6" mellanregister och två 10" baselement.

I den gjutna bottenplattan huserar delningsfiltret. En del tillverkare väljer att sätta basporten i botten, så även B&W. Men de har valt att låtaporten vara vänd mot den gjutna plattan i stället för golvet.

Jag hade två CD-skivor med mig till Stockholm. En väldigt bra testskiva från Dali, Volume 3, samt Ceacilie Norby, First Conversation. Först ut på Dali skivan blev Sophie Zelmani- How It Feels. Hennes produktioner är rätt tunga och kan lätt gå över styr och gröta ihop mellanregistret. Efter att Anders justerat högtalarna något så kom låten mer till sin rätt. Makalöst hur mycket en liten flytt av högtalaren kan påverka ljudet. Nu lugnade basen ner sig och nerven i rösten kom fram tydligare. Efter det hoppade jag fram till spår 9, The Brandt Brauer Frick Ensemble- Bop.

Det här är ett komplext instrumentalt stycke med mycket detaljer och olika klanger. Här blir det tydligt att utplaceringen av de musikaliska händelserna är något diffusa jämfört med huvudanläggningen i stan. Nu skall jag också nämna att det kanske inte är en rättvis jämförelse, men det återkommer jag till senare.

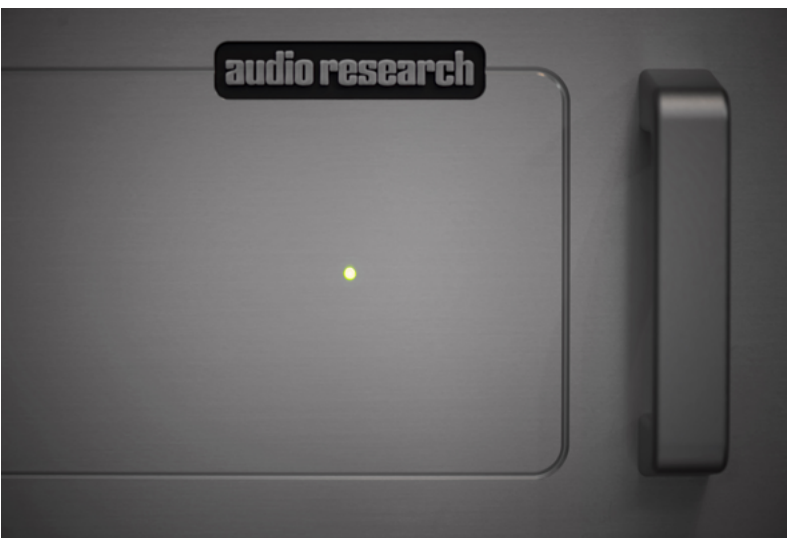
Vid lyssning på en svagare ljudnivå så lyckas komponenterna att förmedla musiken njutbart. Jag lyssnar ofta på denna nivå och jag uppskattar när en anläggning trots det kan beröra mig.

Klangen är bra och mitt intresse för Mark Levinson blev än mer påtagligt! Jag har tidigare i stort sett bara bekantat mig med B&W's diamantkonstruktioner vid mässor och min bild av presentationen av musiken var att det lät rätt tråkigt och lite åt det påträngande hållet. Här fick jag absolut inte samma känsla. När jag spelade vidare med Caecilie Norby's First Conversation i spelaren så bekräftades mina första intryck. Det är njutningsfullt med ett lugn och närvaro som jag uppskattar då mina musikaliska

preferenser ligger i genren Singer & Songwriter.

Efter två nätter på landet är det dags att lämna detta vackra hem och packa för en färd in till Stockholm. En timme senare så gör jag kameran redo för en ny setup. Nu skall jag även få lyssna på vinyl samt storebröderna till mitt försteg och min digitala avkodning. Det här skall bli riktigt spännande och något jag har sett fram emot hela sommaren!

Under de senaste åren har jag på avstånd sett den här anläggningen ta form. Ett sökande efter att bli maximalt berörd av musiken som konsumeras. Jag kan utan problem relatera till den resan.

På vägen ställs man inför många val av kompromisser. Jag tror att det är viktigt att man har en tydlig bild av ljudet man söker. Visst kan man försöka göra sina val ur ett objektiva perspektiv. Men för min egen del har jag under åren som gått ändrat mitt förhållningssätt till utvärdering av ingående komponenter i min setup. Musik är för mig subjektivt och min tolkning

av den musik jag lyssnar till blir min egen. När återgivningen är riktigt bra så kan musiken ta mig till en plats, plocka fram ett minne från mitt liv, göra mig ledsen, lugn eller glad.

Men för att det skall fungera för mig så måste jag och återgivningen av musiken vara på samma våglängd för att den skall kunna kommunicera med mig på ett sätt så att känslor väcks till liv. Har fått intrycket av att vår värld resonerar i liknande banor. Systemet vi skall bekanta oss med har växt fram ur många års samlande av hifi-erfarenheter.

dCS Vivaldi är ett digitalt statement från England. Visst dyker det upp tankar som, hur mycket bättre kan man avkoda ettor och nollor. Det är en teknik som har utvecklats under många år och det känns som att den har accelererat med intåget av avspelning från dator. Jag har haft förmånen att få lyssna till Vivaldi i tre olika system i hemmiljö, varav ett som jag är mycket familjär med och där det var dCS Scarlatti som fick se sig förpassad till transferlistan. Min förvåning var mycket stor när

jag fick uppleva skillnaderna mellan Vivaldi och Scarlatti. Inte kunde jag föreställa mig den förbättringen av en redan mycket högt ansedd och kompetent avkodare.

En full setup av Vivaldi består av en transport som går till en upsampler där man även kan ansluta datorn/ mediaservern via USB eller ethernet, eller för den delen annan digital signalkälla. För att sedan anslutas till en DAC, och slutligen en extern klocka.

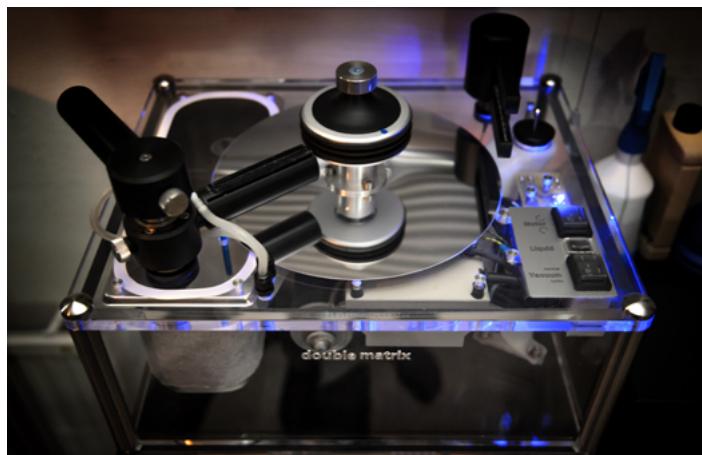
I dag kan man ta lite olika vägar för att hantera musikfiler lagrade på en dator eller NAS. dCS Vivaldi har en ethernet-anslutning samt en egen applikation till mobila enheter för att styra musikfilerna från till exempel en NAS.

Anders har valt att lagra sin musik på en Aurender S10 mediaserver. Den har också möjligheten att ansluta direkt till en NAS via ethernet, men här spelas det direkt från den interna disken.

Vilken lösning som låter bäst vet jag inte, kan bara konstatera att om du väljer en mediaserver eller

dator för åtkomst av ditt musikbibliotek så fungerar båda lösningarna alldeles utmärkt. Dock verkar en Aurender S10 något enklare att komma igång med än en PC om man har lite mindre datorvana.

Även Aurender S10 kan med fördel styras från en mobil enhet. Det är fantastiskt smidigt att kunna sitta i soffan och bläddra genom sitt musikbibliotek på en iPad. Tycker mig uppleva att jag spelar en större del av mina skivor sedan de har blivit digitalt lagrade. Det var så lätt att man hade ett antal CD-skivor framme och det var i regel de senaste. Många skivor blev bortglömda i skivhyllan.

För att hitta rätt i vinyldjungeln har Mirre på Veteran Hifi bistått Anders med hjälp och möjligheter att testa olika komponenter. Som en del vet så är jag svag för musik från LP-formatet. Det här var rena julafton för mig.

Här är det Clearaudio från spår till signal. Pickupen som gräver djupt efter information heter Clearaudio Goldfinger. En MC-pickup med lite högre output (0.7 mV at 5 cm/s) än vad många andra pickuper i det här segmentet brukar erbjuda. inte utan att jag kastar lite lystna blickar åt den. När man sedan upptäcker att huset är i solitt 14K guld så börjar jag leka lite med tanken att ge min fru lite guld på vår

bröllopsdag, det måste hon väl ändå uppskatta. Goldfinger sitter monterad på en tangentialarm, TT2. När man granskar tonarmen närmare så är det tydligt att det har gått in en del hantverk i den konstruktionen. Enligt Clearaudio så tar det 40 arbetstimmar enbart för att montera ihop de ingående komponenterna.

TT2 sitter monterad på verket Master Reference som är placerad på ett golvstativ designat för vinylavläsaren. I stativet finner jag motorstyrningen placerad. Som RIAA-steg har Anders valt Clearaudio Balanced Reference, fullt balanserad med två nätdelar.

PS Audio PerfectWave Power Plant 10 ser till att det levereras ren och stabil ström. Dock får monoblocken Krell EVO 600 se sig om efter ström från annat håll.

600W per block i 8ohm kräver en del ström och jag tror att Anders har gjort ett korrekt val när han bestämde sig för att plugga in nätsladden i väggkontakten. På tomgång drar vart och ett av blocken 410W ur väggen. Med den fantastiska sommar vi har bakom oss så kan jag föreställa mig att temperaturen i sweet spot hade varit hög om det inte hade funnits en svalkande källa i rummet.

Med dCS Vivaldi i racket så är det nog många som skulle nöja sig med det som försteg.

Men eftersom Anders spelar vinyl och dessutom hört vad ett bra försteg kan tillföra till musiken så valde han ett Audio Research REF 10. Ett försteg som bygger vidare på jubileumsmodellen Reference Anniversary. Försteget är uppdelat i två delar med en separat nätdel.

För mig som spelar på Audio Research REF 3 hemma i min anläggning så är nyfikenheten stor. Hur mycket bättre kan detta REF 10 försteg vara?

Då är vi framme vid högtalarna. Ett par TAD Labs Reference One. Historien bakom reference One börjar egentligen år 2000 då TAD Labs anställde Andrew Jones. Den första modellen som blev verklighet hette Model One. Det var en stor framgång, men hade ett kabinett som var för kostsamt att tillverka, så man la ner den modellen. Men en annan firma tog upp konstruktionen efter några år och skalade om den till en mindre modell och så föddes Magico Mini, men det är en annan historia. TAD har jag en del erfarenhet av, både från mässor och i hemmiljö.

En del minnesgoda medlemmar från forumet kommer säkert ihåg något av de reportage jag tidigare gjort om TAD Labs. Hur som, vi pratar om en verklig referens inom high-end. Få är väl de som inte respekterar Andrew Jones konstruktioner. Det här är en stor högtalare, med sina 150kg så gäller det att ha starka kompisar för att baxa in dom i rummet. Och med ett frekvensomfång mellan 21Hz-100kHz så vill jag beteckna det som en fullregisterkonstruktion.

Men hur lilar nu allt detta tillsammans?

Det här är som sagt inte min första kontakt med TAD. Om jag skall generalisera mina tidigare upplevelser av Reference One med några ord så är det dynamik, tajming och driv. En musikalisk följsamhet som jag tror man får av en exakthet i tid. Jag har även upplevt detta med Martens senaste skapelse Supreme II. Finns säkert fler exempel, men det är dessa två som lever kvar starkast i mitt minne.

När jag lyssnade till anläggningen ute på landet så nämnde jag att det inte var en rättvis jämförelse. Hur bra man än tycker att kombinationen Mark Levinson, Wiess och B&W är så finns det mer att uppleva. Det som slår mig direkt i denna uppställning är utplaceringen och fokus av de musikaliska händelserna. Krell levererar den kraft som TAD behöver och de kan spela utan man upplever att det blir ansträngt eller komprimerat.

Jag börjar med att spela från Aurender S10 och har egentligen inget att anmärka på. Men så slår vi över till CD. Det här lät inte riktigt lika roligt. Jag blev mycket förvånad då jag har reviderat uppfattningen

av CD-mediet det senaste året och anser det låta bättre än avspelning av datafiler. Nu lät det lite komprimerat och grötigt jämfört med Aurender. Av naturen är jag nyfiken och ville ha ett svar på detta. Vi tog oss en titt på dSC och det visade sig att något hade hänt med inställningarna, transporten var kopplad till DAC:en direkt, medan Aurender gick genom upsamplern. Ok, omkoppling är ett måste och så sker. Och där hade vi avvikelsen. Nu spelade CD:n med ytterligare mer kontroll och upplösning och jag kunde lyckligt lyssna vidare och konstatera välljud. Men vi har en signalkälla till som skall synas och lyssnas till. På med vinylen. Den svarta plattan snurrar igång och ett litet svagt knaster avslöjar källan strax innan musiken börjar spela. När musiken väl omsluter mig så är min första tanke noll. Det vill säga, musiken bara spelar utan att jag funderar över hifi-parametrar. Det är nu helt uppenbart att jag upplever mer luft mellan instrumenten, mer dynamik och framför allt klangen som nästan materialiserar musiken!

Tack byZan för denna upplevelse och gästfrihet!

Text, foto & layout
Mikael Palmqvist

Bild i Fokus
Fotograf Mikael Palmqvist